

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara ve věci žalobce: **Občanské sdružení Záchrana krajiny**, sídlem Praha 4, U Zeleného ptáka 12, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, za účasti: **První Kvintum Praha a.s.**, sídlem Praha 1, Na Poříčí 1047/26, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.11.2009 č.j. MHMP 584246/09/OOP/V-416/R-121/Tr,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 20.11.2009 č.j. MHMP 584246/09/OOP/V-416/R-121/Tr, **se ruší a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20.11.2009 č.j. MHMP 584246/09/OOP/V-416/R-121/Tr, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí o povolení kácení 39 dřevin na pozemcích par.č. 585/5, 9, 15 v k.ú. Strašnice.

Žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal s námitkou týkající se nesprávného uvedení období vegetačního klidu a porušení § 8 odst. 5 vyhlášky č. 395/1992 Sb., když povolil kácení již od 1. září. Žalobce v odvolání namítal, že období stanovené od 1. září do 15. dubna pro provedení kácení je extrémně dlouhé. Vegetační klid sice není zákonem výslovně stanoven, obvykle se však takto užívá a je povinností správních orgánů, aby přezkoumatelným a hodnověrným způsobem obhájily svou úvahu o stanovení období vegetačního klidu. Pokud existuje věcná nejasnost při stanovení období vegetačního klidu a žádný závazný právní předpis nestanoví, kdy vegetační klid začíná a kdy končí, musí být úvaha správního orgánu o to více čitelná a srozumitelná. Všeobecně je uplatňován úzus, že

mimovegetační období začíná 1.10. a končí 30.3., maximálně 15.4. Kromě jiného mají být káceny čtyři stromy švestky a jeden strom hrušně, sklizení plodů z těchto stromů jistě nekončí 31. srpna, zralé plody lze sklízet teprve v období od září. Věta druhá § 8 odst. 5 vyhlášky č. 395/1992 Sb. stanoví, že orgány na ochranu přírody při vydávání povolení ke kácení dřevin přihlíží k vegetačnímu klidu dřevin. Zákonodárce uložil správním orgánům, aby se vegetačním klidem zabývaly přezkoumatelným způsobem, což žalovaný odbývá strohým prohlášením, že „doba vegetačního klidu není prováděcí vyhláškou stanovena jako závazná podmínka“.

Dále žalobce namítl neexistenci právnické osoby Ambona kredit s.r.o. ke dni vydání napadeného rozhodnutí, neboť adresát povolení byl z obchodního rejstříku vymazán 20.7.2009. Dle žaloby žalovaný porušil podle § 90 odst. 6, § 71 s.ř., neboť žalobce podal odvolání dne 18.5.2009, avšak žalovaný rozhodl až 20.11.2009. Zároveň se žalovaný nevypořádal s námitkou žalobce týkající se chybějícího defektu plné moci, kterou byl žadatel Ambona kredit s.r.o. zastupován subjektem „společnost M-ING, inženýrská činnost ve stavebnictví, K.M.“, neboť tento subjekt neexistuje a tudíž je zastupování neplatné. Na námitku žalobce žalovaný pouze reagoval bagatelizováním obecného nešvaru nesprávného uvádění označení zmocněnce, čímž dle žalobce došlo k porušení § 68 odst. s.ř.

Dle žaloby žalovaný ignoroval námitky týkající se podmínek uložené náhradní výsadby dle § 9 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. (dále jen zákon o ochraně přírody) a porušil tak § 68 odst. 3 s.ř., neboť se nevypořádal s námitkami týkajícími se zejména velikosti jámy, složení směsi substrátu, složení směsi zahradnického substrátu, opěrného kůlu u větších sazenic, zálivky, výsadbové mísy, ev. obalu z bambusových rohoží. Žalobce v řízení požadoval, aby náhradní výsadba byla uložena za co nejvíce konkrétních podmínek, které zajistí přežití a bezproblémový růst a rozvoj nově vysazovaných dřevin. Na což žalobce pouze reagoval na str. 7 napadeného rozhodnutí tak, že podle něj „je patrné, že námitkami se správní orgán podrobně zabýval a zaujímal tím stanovisko odpovídající jejich relevanci“. Odůvodnění žalovaného „náhradní výsadba je uloženo v rozsahu přiměřeném podmínkám lokality a ekologické újmě“, žalobce považuje za nepřesvědčivé a nepřezkoumatelné.

Žalobce v řízení namítal nesprávné stanovení ekologické újmy dle § 9 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., kdy stanovení ekologické hodnoty kácení stromů posudkem Ing. S.B. ve výši 115.805,- Kč je v rozporu s výpočty dendrologického průzkumu Ing. M.B. ve výši 650.000,- Kč, resp. ekologické hodnoty kácení dřevin ve výši 387.073,- Kč dle Ing. B. proti ekologické hodnotě 1.276.632,- Kč Ing. B. Zároveň žalovaný ignoroval námitky žalobce vůči znaleckému posudku Ing. S.B., i když správní orgán I. stupně pouze uvedl, že se ztotožňuje se závěry soudního znalce. Přičemž soudní znalec zastupoval zájmy žadatele a byl jím placen. Žalovaný o odvolací námitce v tomto rozsahu vůbec nerozhodl, hodnotí jej pouze jako „obecné, věcně nekonkrétní formulace, které nemohou mít na věrohodnost znaleckého posudku dopad a ani nejsou způsobilé vyvolat proces posuzování důvodnosti námitky“. Žalovaný poučil žalobce, že námitku podjatosti vůči znalci měl „uplatnit způsobem zákonem předpokládaným a s konkrétním odůvodněním“, aniž by bylo jasné jaký způsob má na mysli, kdy ust. § 14 s.ř. je vyloučeno.

Žalovaný se nevypořádal s námitkou žalobce týkající se porušení § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., kdy žalobce v odvolání brojil proti tomu, že prvoinstanční orgán nedostatečně doložil závažné důvody pro kácení a nevyhodnotil funkční a estetický význam dřevin. Podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody lze povolení ke kácení dřevin vydat ze závažných důvodů a po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Žalobce v řízení namítal, že není

vůbec srozumitelné a jasné, z jakých podkladů žádosti by měla vyplývat nevyhnutelnost a nezbytnost kácení. V době podání žádosti nebyla stavba pravomocně povolena ani umístěna, závažný důvod pro kácení musí existovat a být v řízení prokázán. Námitku na prokázání existence závažného důvodu pro povolení kácení dřevin žalovaný zcela ignoroval.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Doba vegetačního klidu znamená, že strom je v relativním vegetačním útlumu, který není výrazně aktivní při vytváření nových pletiv. Účelu úpravy prováděcí vyhlášky č. 395/1992 Sb. není ochrana stromů ve smyslu vytváření nových pletiv, neboť jde o jev při povolení kácení bezpředmětný. Naopak účelem regulace je ochrana ptačí populace v době hnízdění a tak zachování funkcí dřevin v přírodě po dobu co nejdelší, včetně funkce estetické. Tyto funkce s končícím aktivním vegetačním obdobím ubývají, a proto je doba kácení v době vegetačního klidu přijatelnější. Ptačí populace a ochrana jejího hnízdění je samostatně upravena v § 5a zákona o ochraně přírody a tak případná ochrana prostřednictvím doby vegetačního klidu podle prováděcí vyhlášky č. 395/1992 Sb. ztrácí smysl. Prováděcí vyhláška záměrně nestanoví bližší podrobnosti či způsob posuzování doby vegetačního klidu a ponechává tuto otázku na uvážení správního orgánu, který věc posuzuje i z pohledu zájmu žadatele s cílem najít co nejschůdnější řešení, respektující co nejdelší možnou dobu plnění funkcí dřevin a také přijatelné řešení z hlediska zájmu žadatele. Správní orgán I. stupně odůvodnil stanovení doby pro kácení s tím, že se snažil zohlednit i zájmy žadatele, které mu zdržením výstavby o měsíc či dva vznikaly neúměrné náklady umocněné blízkím se zimním obdobím. Žalovaný sice nebyl informován o fúzi žadatele, avšak tímto nedošlo k újmě na právech žalobce. Lhůta pro dané rozhodnutí je upravena ust. § 83 odst. 3 zákona ochrany přírody. Původní nesprávné označení zmocněnce bylo odstraněno, přičemž se nejedná o poškození práv žalobce, kdy zmocnitel žádnou újmu na svých právech necítil. Uložením povinnosti náhradní výsadby z povinnosti respektovat normu ČSN 839051 – Technologie vegetačních úprav v krajině – Rozvojová a udržovací péče o vegetační plochy, je dostatečně určité, plně odpovídající požadavkům na kvalitní náhradní výsadbu. Splnění podmínek uvedené normy je jednoduše kontrolovatelné a vynutitelné. Skutečnost, že správní úvahou se správní orgán I. stupně opřel o znalecký posudek v rozsahu náhradní výsadby, žalobce nesouhlasí, bez dalšího nezakládá nutnost vypracovat nový posudek. Rozdílné stanovení hodnoty dřevin dle žalovaného nemá pro dané řízení zásadní význam, jedná se o území určené k zástavbě, není zde tak předpoklad, že bude sloužit jako významná plocha zeleně. Náhradní výsadba tak byla uložena v rozsahu odpovídajícím možnostem dané lokality. Správní orgán neměl povinnost uložit náhradní výsadbu, je na jeho uvážení, zda v daném území je náhradní výsadba s ohledem na důvod kácení vůbec možná a v jakém složení a rozsahu. Trvat na náhradní výsadbě na území určenému k zástavbě, logicky zakládá zmenšení prostoru pro výstavbu, je obvykle nereálné, proto § 9 zákona o ochraně přírody hovoří o přiměřenosti náhrady a možnosti uložit tuto povinnost. Dendrometrické údaje požadované pro posouzení dřevin určených ke kácení jsou taxativně uvedeny v § 8 odst. 3 vyhlášky MŽP č. 395/1992 Sb. Tyto údaje dendrologický posudek obsahuje. Žalobce neuvedl konkrétní skutečnosti o podjatosti znalce, přičemž pouhé vypracování posudku na objednávku nemůže založit nedůvěryhodnost znalce, neboť toto samo je podstatou činnosti znalce. Odkaz na projednávání podnětu od městského státního zastupitelství naznačuje, že mohlo jít i o podnět žalobce.

Žádost byla podána z důvodu plánované stavby a v řízení byl funkční a estetický význam dřevin, o jejichž kácení šlo, posuzován. Význam dřevin byl určen dendrologickým průzkumem, znaleckým posudkem a následně odůvodněním rozhodnutím správního orgánu I. stupně (str. 9, 10). Žalobce považuje řízení o povolení kácení dřevin za jeden z možných nástrojů boje proti výstavbě. O vlastní stavbě se však rozhoduje v řízení o umístění a

rozhodování o povolování stavby. Tvrzení žalobce, že důvodem pro povolení kácení dřevin může být pouze vydané stavební povolení nebo územní rozhodnutí, nemá oporu v zákoně. Praxe stavebních úřadů naopak vyžaduje, aby k zahájení řízení o povolení stavby bylo vydáno rozhodnutí o povolení kácení dřevin. V dané věci jde o území určené k zástavbě, na bytovém fondu měla městská část zájem a předmětné dřeviny nejsou mimořádné, povolení kácení dřevin je tak důvodné. Obava žalobce z předčasného kácení je nedůvodná, jelikož kácení má stanovenou vykonatelnost na dobu po právní moci stavebního povolení.

Osoba zúčastněná na řízení navrhla zamítnutí žaloby. Období vegetačního klidu není zákonem ani prováděcím předpisem striktně stanoveno, orgán ochrany přírody při vydávání povolení ke kácení dřevin přihlíží k vegetačnímu klidu, správní orgán I. stupně uvedl, že ve stanoveném období dřeviny již projevují známky končící vegetace a ptactvo má ukončené období hnízdění, tedy srozumitelně vysvětlil, jakými úvahami byl veden při svém rozhodování. Zároveň dodržel meze správního uvážení a naplnil smysl zákonné úpravy, kterým je ochrana přírody (zde např. hnízdícího ptactva) před dopady kácení. Námitka žalobce ohledně zániku společnosti Ambona kredit s.r.o. a týkající se plné moci zástupkyně žadatele ve správním řízení je účelová a ve vztahu k žalobci irrelevantní, neboť v tomto rozsahu postupem správního orgánu nebyla nijak zkrácena práva žalobci. Z důvodu zvláštní úpravy § 83 odst. 3 zákona o ochraně přírody nelze aplikovat § 71 s.ř., kdy zrušení napadeného rozhodnutí nelze považovat za prostředek nápravy nedodržení lhůt pro rozhodování správních orgánů. Z ust. § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody plyne, že uložení náhradní výsadby je předmětem správního uvážení, ust. § 9 odst. 4 výslovně stanoví, že zajištění náhradní výsadby je zároveň splněna povinnost náhradního opatření dle § 86 odst. 2 zákona o ochraně přírody i náhrada ekologické újmy. Na základě odborného vyjádření znalce správní orgán zjistil potřebný rozsah náhradní výsadby, tuto povinnost uložil zcela přesným vynutitelným způsobem. Dle osoby zúčastněné nebylo úkolem správního orgánu zabývat se ve všech podrobnostech polemikou žalobce se závěry znaleckého posudku, neboť se jedná o otázky odborné povahy, jejichž zodpovězení je smyslem posudku znalce. Správní orgán jasně vyslovil, že kácení bude provedeno po nabytí právní moci stavebního povolení pro stavbu, bylo by tak nelogické, aby po skončení složitého územního stavebního řízení začala být posuzována otázka kácení dřevin, když případné negativní rozhodnutí v této věci by fakticky znehodnotilo své již proběhlé územní a stavební řízení. Samotný nesouhlas žalobce nemůže být bez dostatečně právních důvodů podkladem pro zrušení správních rozhodnutí. Osoba zúčastněná upozornila na princip přiměřenosti, dle kterého vyslovení nezákonnosti správního rozhodnutí je třeba chápat i jako deklaraci toho, že míra pochybení správního orgánu překročila mez, jež je vzhledem k celkové komplikovanosti řízení a s přihlédnutím k povaze rozhodované věci možno považovat za v konečném důsledku neohrožující právem chráněné zájmy účastníka (NSS č.j. 2Afs 125/2006-120).

Ze správního spisu plynou následující skutečnosti:

Žádostí ze dne 2.6.2008 požádala společnost Ambona kredit s.r.o. o vydání rozhodnutí ke kácení dřevin rostoucích mimo les v rámci přípravy území reálu v ulici U hranic na pozemcích parc.č. 585/4, 5, 6, 8, 9, 10, 15 k.ú. Strašnice, na které bude navazovat výstavba bytového domu.

Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 10 ze dne 17.4.2009, č.j. R157/P10-092873/08, bylo vydáno povolení ke kácení 39 specifikovaných dřevin a keřových porostů dle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody v době od 1.9. do 15.4. a to po nabytí právní moci rozhodnutí o stavebním povolení pro stavbu obytného areálu U hranic. Zároveň dle § 9 odst. 1

zákona o ochraně přírody bylo žadateli uloženo provedení náhradní výsadby se specifikací druhů a velikosti s tím, že byla uložena žadateli povinnost následné péče o vysazené dřeviny po dobu 3 let od realizace výstavby v souladu s normou ČSN 839051. V případě uhynutí některé dřeviny bude nahrazena exemplářem stejného druhu a velikosti. Dle odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je důvodem pro kácení dřevin připravovaná stavba (obytný areál U hranic). Správní orgán konstatoval, že zájmové území je prakticky opuštěné a dlouhodobě ponecháváno bez údržby, původní porosty dřevin se nacházejí v rozdílném kvalitativním stavu a rozvoj ruderalizace v území je značný. Závažný důvod k povolení kácení byl dle správního orgánu dán tím, že územní plán umožňuje realizovat stavební záměr, přičemž dotčené dřeviny nejsou nadstandardně hodnotné a jejich ekologický a funkční význam v lokalitě bude kompenzovaný realizací nezmenšené náhradní výsadby. Dřeviny navržené ke kácení sice mají ekologickou hodnotu a funkci, avšak kolidují s využitím území daným územním plánem. Realizace stavby je důležitá i pro rozvoj městské části, která podporuje potřebu rozvoje bytového fondu. Správní orgán zvážil i to, že ponechání dřevin na pozemcích ve stavu, v jakém se nacházejí, je z hlediska vlastníka nemyslitelné, neboť současný stav zeleně je výsledkem dlouhodobé absence jakékoliv péče minulými vlastníky a vlastník současný nemá možnost to zlepšit jinak, než radikální obnovou. Zároveň bylo přihlédnuto ke stavu dřevin, které jsou na pozemcích zachovány a které se stanou přirozenou kostrou budoucích sadových úprav stavby. Správní orgán I. stupně dále konstatoval na str. 10, že vyhodnotil estetický a funkční význam dřevin navržených ke kácení, zvážil závažný důvod pro jejich kácení, kterým je realizace stavby a tím i rehabilitaci dosud neudržovaného stavu. Realizací navržených sadových úprav spolu s provedením náhradních výsadeb bude plně kompenzována vzniklá ekologická újma a na předmětných pozemcích tak bude realizována prostorově i druhotně vhodná, perspektivní a funkční výsadba, která jako celek dotvoří ráz daného místa. K námitce žalobce o odlišné ekologické hodnotě i pořizovací hodnotě dřevin správní orgán uvedl, že se ztotožňuje s názorem soudního znalce Ing. B. a to citací jeho reakce. Dále k termínu kácení uvedl, že dané období od 1.9. do 15.4. zvolil s ohledem na období doporučené prováděcím přípisem, kdy byl veden úvahou, že v nastupujícím podzimním období již dřeviny projevují známky končící vegetace, ptactvo již má ukončené období hnízdění a není tedy výhradně vázáno na lokalitu (v okolním prostoru zahrad je dostatek vzrostlých stromů vhodných k úkrytu). Dále zohlednil skutečnost, že žadatel má v případě povolení stavby zájem započít se stavbou co nejdříve vzhledem ke klimatickým podmínkám.

Žalobou napadeným rozhodnutím č.j. MHMP 584246/09/OOP/V-416/R-121/Tr bylo odvolání žalobce zamítnuto. Žalovaný konstatoval, že odůvodnění správního orgánu I. stupně splňuje požadavek na vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin, které jsou předmětem řízení, důvod pro povolení kácení byl doložen, stavba není v rozporu s územním plánem. K námitce ohledně vegetačního klidu žalovaný uvedl s odkazem na prováděcí vyhlášku č. 395/1992 Sb. týkající se doby vykonatelnosti, že námitka, je bezpředmětná. Dle žalovaného „není jasné, jak dospěl odvolatel k přesvědčení, že doba vegetačního klidu začíná až tímto datem, když takovou skutečnost ze zákona prováděcí vyhláška neupravuje a ani není doba vegetačního klidu prováděcí vyhláškou stanovena jako závazná podmínka.“ Námitku týkající se soudního znalce a jeho objektivitu považoval za nekonkrétní, obecné, věcně nekonkrétní formulace nemohou mít na věrohodnost znaleckého posouzení dopad a ani nejsou způsobilé vyvolat proces posuzování původnosti námitky.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu

(§ 75 s. ř. s.). Věc posoudil následovně.

Z obchodní rejstříku plyne, že žadatel o vydání povolení ke kácení společnost Ambona kredit s.r.o. zanikla dne 20.7.2009 v důsledku fúze sloučením, právním nástupcem je První Kvintum Praha a.s. Ke dni vydání rozhodnutí správního orgánu I.st. společnost Ambona kredit s.r.o. existovala. Pokud v průběhu odvolacího řízení došlo k zániku účastníka s právním nástupnictvím zúčastněné osoby, účastníkem odvolacího řízení se stala zúčastněná osoba, První Kvintum Praha a.s. Označení původního účastníka Ambona kredit s.r.o. v záhlaví rozhodnutí žalovaného tak samo o sobě nezakládá vadu rozhodnutí, jež by měla založit nezákonnost rozhodnutí nebo jiný důvod pro zrušení správního rozhodnutí.

Platnost či neplatnost plné moci odlišného účastníka, aniž by žalobce tvrdil, jakým způsobem bylo zasaženo do jeho procesních práv (žalobce je občanské sdružení, nikoli fyzická osoba kteréžto výlučně náleží hmotněprávní ochrana práva na příznivé životní prostředí), nezakládá aktivní legitimaci žalobce dle § 65 odst. 1 s.ř.s. Nehledě k tomu, že žadatel v průběhu správního řízení předložil řádnou plnou moc ze dne 28.1.2009, která odstranila pochybnost ohledně označení zastupujícího subjektu. K odvolací námitce ohledně plné moci žalovaný uvedl, že „byla provedena změna“ (plné moci), soud považuje odůvodnění za dostatečné.

Lhůta stanovená v § 71 s.ř. (§90 odst. 6 s.ř.) má „pouze“ povahu pořádkovou, nedodržení lhůty tak pouze zakládá právo účastníka se domáhat ochrany proti nečinnosti (§ 80 odst. 3 s.ř., § 79 s.ř.s.), není tak skutečností zakládající vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. Vydání správního rozhodnutí po lhůtách stanovených správním řádem není vadou řízení zakládající zrušení správního rozhodnutí soudem dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

Výchozím žalobní námitkou žalobce je námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí.

Podle § 68 odst. 1 s.ř. rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Podle odst. 3 téhož ustanovení se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Nepřezkoumatelným (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) je takové správní rozhodnutí, u něhož absentují důvody, pro které správní úřad vydal žalobou napadené rozhodnutí, nebo úvahy a podklady, o něž své závěry opírá, nebo pokud se se správní orgán nevypořádal s námitkami účastníka.

S odvolací námitkou vegetačního klidu se žalovaný vypořádal tak, že „námitka je bezpředmětná. Není jasné, jak dospěl odvolatel k přesvědčení, že doba vegetačního klidu začíná až tímto datem, když takovou skutečnost ze zákona prováděcí vyhláška neupravuje a ani není doba vegetačního klidu prováděcí vyhláškou stanovena jako závazná podmínka“. V odvolání ze dne 18.5.2009 žalobce namítl, že určením doby kácení od 1.9. namísto 1.10. byl porušen § 8 odst. 5 vyhl.č. 395/1992 Sb., dle kterého se kácení provádí zpravidla v období vegetačního klidu. Správní orgán I.st. ke stanovené lhůtě od 1.9. do 15.4. uvedl, že dané období zvolil s ohledem na období doporučované prováděcím přípisem, veden úvahou, že v nastupujícím podzimním období již dřeviny projevují známky končící vegetace, ptactvo již má ukončené období hnízdění a není tedy výhradně vázáno na lokalitu (v okolním prostoru zahrad je dostatek vzrostlých stromů vhodných k úkrytu). Dále zohlednil skutečnost, že žadatel má v případě povolení stavby zájem započít se stavbou co nejdříve vzhledem ke

klimatickým podmínkám. Žalovaný neodkázal na předchozí závěry správního orgánu I.st., nelze tak obě rozhodnutí ve smyslu odůvodnění považovat za jeden celek. Lze přisvědčit žalovanému, že vyhl.č. 395/1992 Sb. ale ani jiný právní předpis nestanoví kogentně dobu, po kterou lze povolit kácení stromů, shodně jako nestanoví dobu vegetačního klidu, určení doby kácení ponechává na uvážení správního orgánu. Pokud však v rozhodné době účinné ust. § 8 odst. 5 vyhl.č. 395/1992 Sb. stanovilo, že kácení dřevin rostoucích mimo les se provádí zpravidla v období jejich vegetačního klidu, jde o výchozí, jakkoli obecně určené období, po které lze povolit kácení stromů. Je tak na správním orgánu, aby se o to více přesvědčivě vypořádal s obecně vymezeným obdobím, zejména pokud je účastníkem sporováno určení počátku doby vegetačního klidu. Žalovaný své úvahy omezil na obecné konstatování neexistence výslovné úpravy doby vegetačního klidu. Obsahem odvolací námitky však nebylo pouze, zda právní předpis stanoví počátek doby od 1.9. nebo 1.10, nýbrž že žalobce nesouhlasí se stanovením doby ke kácení, neboť dle něj je určena mimo dobu vegetačního klidu. K odvolací námitce tak žalovaný jen konstatoval absenci zákonného určení doby vegetačního klidu namísto úvah o tom, zda doba ke kácení byla stanovena po dobu vegetačního klidu a na základě jakých úvah takto usuzuje. V tomto rozsahu je odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Dle § 9 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. může orgán ochrany přírody ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu. Je tak na správní úvaze orgánu ochrany přírody, zda takto učiní a v jakém rozsahu. Správní orgán I.st. uložil žadateli provedení náhradní výsadby se specifikací vysazených dřevin co do druhu, velikosti i umístění s odkazem na žadatelem předložený projekt – Situace sadové úpravy ze dne 17.12.2008 s tím, že projekt je pouze orientační, vlastní osazovací plán výsadeb bude součástí projektové dokumentace ke stavebnímu povolení. Dále byla stanovena podmínka dodržení ČSN 83 9021 Technologie vegetačních úprav v krajině – Rostliny a jejich výsadba. V odvolání se žalobce domáhal vypracování znaleckého posudku o hodnotě náhradní výsadby a respektování ČSN 83 9021. Dále požádal o uložení náhradní výsadby, kdy měla být stanovena výška a velikostní kategorie vysazovaných dřevin, velikost jámy, složení směsi substrátu atd. K odvolání žalovaný v rozhodnutí uvedl, že se žalobce neseznámil s obsahem spisu i napadeného rozhodnutí, neboť požadovaná ČSN 83 9021 je ve výroku uvedena. Dále uvedl, že „náhradní výsadba je uložena v rozsahu přiměřeném podmínkám lokality a ekologické újmě“. Žalobce se sice v rozporu s § 68 odst. 3 s.ř. nevypořádal s odvolací námitkou konkrétního vymezení provedení náhradní výsadby, avšak soud má za to, že daná nepřezkoumatelnost založená nevypořádáním se s námitkou bližší specifikace provedení výsadby neměla vliv na právní postavení žalobce ve smyslu vypořádání se s jeho námitkou, jestliže žalovaný v souladu se skutečným stavem sdělil žalobci, že uložená náhradní výsadba je podmíněna splněním ČSN 83 9021, kteréžto se i žalobce domáhal. Nehledě k tomu, že konkrétní umístění náhradní výsadby dle výroku správního rozhodnutí I.st. není zcela konečné, vlastní osazovací plán výsadeb bude součástí projektové dokumentace ke stavebnímu povolení.

Vzhledem k tomu, že žalobci nesvědčí hmotné právo na příznivé životní prostředí, není aktivně legitimován ve smyslu přezkumu věcné správnosti závěru o určení ekologické újmy. Žalobci svědčí pouze procesní práva, je tak oprávněn se domáhat přezkumu ve smyslu vypořádání se s námitkou žalobce správním orgánem, aniž by úvaha správního orgánu byla v rozporu s pravidly logiky a tedy nebyla projevem libovůle správního orgánu.

V odvolání žalobce namítal, že dendrologický průzkum je nedostatečný, nepřesně a obecně hodnotí stromy. K tomu žalovaný uvedl, že „obecné, věcně nekonkrétní formulace

nemohou mít dopad na věrohodnost znaleckého posouzení a nejsou způsobilé vyvolat proces posuzování důvodnosti námitky“. Soud se se závěrem žalovaného zcela ztotožňuje. Pokud žalobce nijak v odvolání nekonkretizoval své výhrady ke znaleckému posudku Ing. B., nebylo povinností žalovaného z úřední povinnosti provést věcné přezkum posudku. K obecné námitce tak žalovaný přijal obecný závěr, tedy že „vyjádření znalce je přesvědčivé“. V odvolání ze dne 18.5.2009 žalobce nenamítal nesprávné stanovení ekologické újmy dle § 9 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., proto nebyl žalovaný dle § 89 odst. 2 s.ř. povinen na rámec odvolacích námitek žalobce provést přezkum závěru o stanovení ekologické újmy, jestliže žalobce v řízení o správní žalobě nijak netvrdí, že takový postup vyžadoval veřejný zájem (§ 89 odst. 2 s.ř.). Samotná skutečnost, že znalec vypracoval posudek k objednávce žadatele o povolení, nezakládá pochybnost o přesvědčivosti a správnosti znaleckého posudku Ing. B. Závěr žalovaného o uplatnění námitky proti znalci „způsobem zákonem předpokládaným a s konkrétním odůvodněním“, není zcela srozumitelný, lze z něj však dovodit rozhodné, že žalobce měl uplatnit proti znalci, resp. jeho posudku konkrétní námitky, nikoli pouze obecné znevěrohodnění osoby znalce. V tomto rozsahu tak soud nepřezkoumatelnost neshledává. Konkrétně žalobce v odvolání pouze uvedl, že výška borovice je 7 metrů a nikoli 3,5 m, s čímž se žalovaný vypořádal odkazem na vyjádření znalce citovaný správním orgánem I.st. na straně 9 bod 7 rozhodnutí a vyhodnotil námitku jako nedůvodnou. Odkaz na citaci soud vzhledem k obsahu námitky považuje za přípustnou. Jelikož znalec nebyl ustanoven správním orgánem, zpochybňování osoby znalce namísto námitek ad rem proti posudku má povahu ad hominem, což je bez právní relevance, nehledě k obecnosti žalobní námitky o zmanipulování posudků v jiných případech a prověřování trestního oznámení orgány trestního řízení.

Dle § 8 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody lze povolení vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. *Ustanovení § 8 odst. 1 věty druhé zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, svěřuje orgánu ochrany přírody při rozhodování, zda povolí kácení dřevin, správní uvážení, správní orgán má tedy určitý prostor pro vlastní úvahu a tuto skutečnost musí správní soudy respektovat. Dané ustanovení však zároveň stanoví meze takové úvahy. Pro povolení kácení dřevin musí existovat závažné důvody a musí mu předcházet vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Z rozhodnutí orgánu ochrany přírody tak musí být patrné, jakou úvahou se správní orgán při posouzení těchto otázek řídil a zda význam těchto dřevin na straně jedné i závažnost důvodů pro jejich po kácení na straně druhé dostatečně zhodnotil (NSS č.j. 4 As 10/2007-109).*

K odvolací námitce žalobce o neprokázání existence závažného důvodu k povolení kácení žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že „odůvodnění splňuje požadavek na vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin, důvod pro povolení kácení byl v řízení doložen, stavba není v rozporu s územním plánem“. Oproti správnímu orgánu I.st. žalovaný zcela rezignoval na předložení argumentů popírajících tvrzení odvolatele (žalobce). Žalovaný pouze uvedl, že správní orgán I.st. provedl vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin a že byl dán důvod pro povolení ke kácení, z rozhodnutí však není zřejmé, zda samotná stavba je závažným důvodem ve smyslu § 8 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody a zda tento důvod ob stojí ve světle funkčního a estetického významu kácených dřevin. Soulad stavby s územním plánem není bez dalšího důvodem pro povolení kácení dřevin. Orgán ochrany přírody musí objektivně posoudit a náležitě odůvodnit, zda zájem na pokácení dřevin převyšuje konkurující veřejný zájem na jejich zachování. Z rozhodnutí žalovaného není patrné, jakou úvahou se správní orgán při posouzení těchto otázek řídil a zda význam dřevin na straně jedné i závažnost důvodů pro jejich po kácení na straně druhé dostatečně zhodnotil. V tomto rozsahu je tak rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 4 As 20/2008 (Sb. NSS 1788/2009) vyslovil, že *závažný důvod pro pokácení dřevin spočívající v plánované výstavbě může být dán teprve v okamžiku, kdy nabude právní moci územní rozhodnutí o umístění této stavby (§ 79 stavebního zákona z roku 2006), v němž se jednoznačně vymezí rozsah a situování stavby, a bude tak poprvé najisto postaveno, které dřeviny by při realizaci stavby musely být pokáceny. Dle Nejvyššího správního soudu musí závažný důvod pro pokácení dřevin existovat již v okamžiku vydání rozhodnutí o povolení pokácení dřevin a nemůže být suplován podmínkou určující termín pro samotnou realizaci kácení dřevin. Z obsahu vyjádření stran plyne, že v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí nebyla dána existence rozhodnutí o umístění stavby. Potom by postup žalovaného neobstál ve světle citovaného rozsudku a byla tak dána nezákonnost rozhodnutí o povolení kácení dřevin.*

Napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ohledně existence závažného důvodu ke kácení dřevin ve smyslu § 8 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody poměřeného funkčním a estetickým významem dřevin, a dále stanovení doby ke kácení, proto soud podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. bez nařízení jednání rozhodnutí žalovaného zrušil. Jelikož se jedná o rozhodné otázky v řízení o povolení kácení dřevin, zjištěná vada nepřezkoumatelnosti má za důsledek zrušení rozhodnutí. Princip přiměřenosti nelze vykládat ve vztahu k rozsahu stavby, nýbrž ve vztahu „významu“ vady pro rozhodnutí jako celek, resp. intenzity zásahu do práv žalobce tímto vyvolaným. Dále byl dán důvod pro zkušení rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost spočívající v překročení mezi správního uvážení (v rozhodnutí žalovaného však neuvedeného) o existenci závažného důvodu pro pokácení dřevin, ačkoliv ke dni vydání rozhodnutí nebylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby (Sb. NSS 1788/2009).

Žalobce byl sice ve věci úspěšný, avšak žádné náklady mu nevznikly, proto soud o nákladech účastníků rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. (výrok II rozsudku).

Osobě zúčastněné na řízení nevznikly náklady ve smyslu § 60 odst. 5 s.ř.s. (výrok III rozsudku).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25.4.2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu